



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.41. Schisma Constantinopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX.
A. C. 807. merarentur. Item viginti Monachos misit in Monasterium S. Sabini seu Tarbellense in territorio Pictaviensi, & quadraginta alios ad Monasterium Masciacense in Biturigibus. Omnia hæc Monasteria Rex ei concessit, ut consuleret Monasterio Anianensi quod ob sterile solum tantam hominum multitudinem alere non poterat. Benedictus vero singulis Abbatem dabat, supremo in omnia regimine sibi reservato.

§. XLI.

Schisma Constantinopolitanum.

Sup. n. 1. 7. Interea Ecclesia Constantinopolitana
Sup. n. 19. turbis agitabatur. Tarasius Patriarcha, ut supra memoravimus, deposuerat
Lib. Synod. to. 7. Conc. p. 1192. vit. Th. Stud. n. 43. Josephum Presbyterum, quod is Constantino Imperatori illicito connubio Theodotam sibi jungenti Benedictionem nuptialem fuisset impertitus; nunc vero, cum Josephus apud Imperatorem Nicephorum, eo quod pacti fœderis inter ipsum & Bardanem Turcam, qui nomen Imperatoris assumpserat, Auctor fuisset, summam gratiam iniisset, Nicephorus animo constituerat efficere, ut Josephus muneri suo restitueretur. Nicephoro Patriarcha id recusante & negante, se unquam Antecessoris sui Decretum abrogaturum, Imperator dicebat; rem novam non esse, Sacerdotem ab altero depositum

positum ab altero restitui, & opus esse Sæculum IX. A. C. 807.

magnæ Charitatis, veniam concedere. Tandem cum instare non cessaret, credidit Patriarcha, dandum esse aliquid Imperatori, veritus, ne in facinus apertum adversus Ecclesiam prorumperet. Ergo convocata Synodo Episcoporum ferme quindecim, in ea, seu conniventia seu dispensatio id fuerit, decrevit ut Josephus denuo Sacerdotali Officio fungeretur. Quod anno octingentesimo sexto factum conjicitur.

S. Theodorus Studita in Synodo præfens huic Decreto se opposuit, quemadmodum olim Constantini nuptiis adversatus fuerat. Idque altera die Epistola suo & S. Platonis nomine ad Nicephorum Patriarcham data professus est. In ea dicunt: *Orthodoxi sumus in omnibus. Rejicimus omnes Hæreses, & omnia Concilia Universalia atque particularia approbata eorumque Canones recipimus. Dispensationes quoque recipimus legitimas, quibus Viri Sancti pro re nata usi sunt. Hæc ipsa Epistola, qua tibi Salutem dicimus, satis demonstrat, quod dispensatione utamur.* Volunt dicere, quod si secundum rigorem juris agerent, nullum sibi cum Patriarcha commercium, ne quidem litterarum intercedere oporteret. Deinde proseguuntur in hunc modum: *Ita etiam Patriarcham*

Theo. Stud. l. I. ep. 24. 25. 30.

lib. I. ep. 30.

Sup. n. 7.

Ante-

Sæculum IX. *Antecessorem tuum, cum ab exilio redi-*
A. C. 807. *remus, dirempto illicito conjugio, & Oe-*
conomo deposito, recepimus. Nolebamus
cum ipso communicare, quamdiu Princi-
p̄i adultero Cōmunionem præberet, quam-
vis diceret, se ex conniventia id face-
re, & potius passurum fuisse, ut sibi
manus ressecarentur, quam ut nuptiis
incestis benediceret. Hac conditione cum
ipso usque dum quiesceret in Domino com-
municavimus. Tuam quoque Sanctita-
tem, Patriarcham nostrum venerati sum-
us, & quotidie tui memoriam in San-
cto Sacrificio agimus.

De nulla ergo re inter nos disceptatio
est, nisi de Oeconomo, ex pluribus causis
secundum Canones deposito, & quidem de
Viro, qui Sacris iterum operari incipit,
postquam annis novem suspensus fuit. Et
hæc non occulte, sic enim res dissimulari
posset, quia nullatenus participes essemus;
sed volunt, ut continuo tecum Antistite
tantæ Dignitatis & meriti, in hac Ec-
clesia, plenissimo nempe Sacerdotii fonte,
operetur. Id est in Officio solemnī Ec-
clesiæ Cathedralis aderat. Æquum igitur
erat, ne scandalum poneretur populo
Dei, præsertim illis qui ex nostro Ordine
sunt (scilicet Monachis) ut Sacerdotio
privatus esset, aut saltem, ut nihil
contra nos illegitime ageretur. Ad hoc
dicendum non impellit nos timor, sed com-
miseratio.

miseratio qua in populum tangimur. Nos enim adjuvante Dei Gratia omnia sustinebimus. Sed edicimus tibi coram Jesu Christo, & Angelis, quod funesti Schismatis in Ecclesia nostra causa sis. Possunt quidem homines potentia sua abuti, sed velint, nolint, Canonum Auctoritati subjecti sunt.

Sæculum IX.
A. C. 807.

Postquam hæc in ista Epistola declarasset, Theodorus cum omnibus Monachis suis a Communione Patriarchæ recessit, & magnam populi partem, videlicet probissimos quosque, secum traxit. Verum initio plerique hanc Theodori separationem ignorabant, quam, ne in discretionis leges peccaret, quamdiu potuit, secretam tenuit. Ita per integrum biennium res hæc in vulgus non emanavit. Cum enim non esset Episcopus, fatis se facere existimabat, si se ipsum servaret innoxium, & hujus mali particeps non fieret. At tandem Logotheta Dromi id est Præfectus vehiculis, cujus Officium in aula erat admodum honorificum, ad Josephum Archiepiscopum Thessalonicensem Theodori fratrem dixit: *Quare tanto tempore & tot festis solemnibus nobiscum & cum Patriarcha non communicastis? libere, quod res est, edicite.* Archiepiscopus respondit: *Res nobis non est adversus Imperatores, aut Patriarcham, sed adversus Oeconomum,*

vit. Th. n. 45,
Theoph. an.
7. p. 409.

Theod. I.
ep. 25.

Th. lib. I.
ep. 31.

Sæculum IX. *mum, secundum Canones depositum.* Imperatores erant Nicephorus & filius eius

A. C. 807.

Stauratius, jubente Patre mense Dec. anno octingentesimo tertio coronatus.

Theoph. an.
2. p. 405.

Tum Logotheta: *Imperatores vestra Communione non egent nec Thessalonica nec alibi.* Et tunc quidem nihil amplius verborum addiderunt, sed hoc atcano Constantinopoli vulgato multi Theodori sententiam amplexi sunt, etiam si id publice profiteri non auderent.

§. XLII.

Epistola S. Theodori Studitæ.

1. ep. 21.

Sanctus Plato, vel potius sub ejus nomine S. Theodorus data ad Simeonem Monachum, affinitate Imperatorem contingentem, ipsorum amicum, & tunc ob illud, quod Josephus Archiepiscopus declaraverat, afflictissimum, Epistola rogat, ut mitiget animum Imperatoris, *Cujus nobis, inquit, maxima est veneratio, & cujus Communionem neutiquam fugimus.* Contra illum solum pugnamus, qui adulterium approbavit, quem Jesus Christus ipse deposuit per duos, ut alios omit-

Neocæs. cau.

7. Sup. L. X.

§. 17.

Cod. Can.

Afr. can. 79.

tam, Canones. In uno præcipitur, ne Presbyter in nuptiis bigami epuletur (adulteri enim, scribere non est ausus Canon) quanto magis prohibuisset scelestis nuptiis benedicere? In secundo Canone statui-